

ΑΚΤΙΝΕΣ ΤΟΥ ΡΑΙΝΤΓΕΝ

Εἰς τὸ «Χρονικὰ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν» τῶν Παρισίων δημοσιεύεται, ὅτι συντάχται τῆς ἐφημερίδος «*Εὐνομία*» τοῦ Βαλκονέζο, παρέστησαν εἰς τὸ περιεργότερον φαινόμενον ἐξ ὧσων δύναται τις νὰ φαντασθῇ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἱστορεῖται ὡς ἐξῆς ὑπὸ τῆς συντάξεως τῆς ἀνωτέρω ἐφημερίδος τοῦ Βαλκονέζο.

«⁽¹⁾ Θυρωρὸς μᾶς ἀγγέγειλεν, ὅτι δύο πρόσωπα ἐπεθύμουν νὰ ὀμιλήσουν μὲ τινὰ ἐκ τῶν συντακτικῶν μας. Εἰσήχθησαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ, καὶ ἐκεῖ ὁ εἰς ἑκ τῶν δύο ἐπισκεπτῶν εἶπεν ὅτι ὀνομαζέται Θλαμᾶς Λοπέξ, προικισμένος μὲ μίαν ἔκτακτον ὀπτικήν δύναμιν, ἣ ἵσπεια τῷ ἐπιτρέπει νὰ βλέπῃ διὰ μέσου τῶν σωμάτων.

Τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος ἐπισκερθθησαν μέχρι τοῦδε τόσοι ἄργοι καὶ τόσοι γελοιοποιεῖ, ὥστε ὁ διευθυντὴς ὀλίγον ἐλίπεισε νὰ ἀποπέμψῃ τὸν ἐπισκέπτην. Ἐν τούτοις, θέλων νὰ ἴδῃ, ἕως ποῦ ἠὰ ἔφθονεν ἡ ἰσχύτης τοῦ κυρίου ἐκείνου Λοπέξ, τῷ ἐζήτησε νὰ ἐξηγήσῃ, εἰς τί συνίστατο ἡ ὀπτικὴ τοῦ ἰδιότης.

— Κύριε, ἀπήντησεν ὁ Λοπέξ, ἐγὼ θέτω ἐν κόκκινον πανί ἔμπρὸς ἀπὸ τὰ πρόσωπα (καὶ ὑπέδειξε ἐν τοιοῦτον πανίον, ὅπερ ἔφερε μετ' ἐαυτοῦ) τὰ πρατήριῶ ἐπὶ τινὰς στιγμάς καὶ βλέπω εἰς ποίαν κατὰστασιν εὐρίσκονται τὰ ἐσωτερικὰ τῶν ὄργανα, ὅπως καὶ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα τὰ ὅποια ἠμποροῦν νὰ ἔγρυν ἐπὶ τοῦ δερμάτος.

— Καὶ βλέπετε διὰ μέσου τῶν ἐνδωμάτων;

— Μάλιστα, κύριε. Καὶ ἂν ἐπιθυμῆτε, δοκιμάσατε ὁ ἴδιος.

⁽²⁾ Λοπέξ ἐπέθηκε τὸ κόκκινον πανί ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου διευθυντοῦ, παρετήρησε ἐπ' ὀλίγας στιγμάς καὶ ἐσημείωσε μετ' ἀκριβείας μαθηματικῆς τὸ σημεῖον τοῦ ὄπου, ὅπου ὑπῆρχε μία σὺλῃ, ἴσχος παλαιᾶς χειρουργικῆς ἐπεμεδέσεως, τὴν ὅσιν μιᾶς κηλίδος ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἄλλης ἐπὶ μιᾶς ἀνήμης.

Τὸ ὄσυμα τῆς ὀπτικῆς ἦτο πρόδηλον! ⁽³⁾ Διευθυντὴς μας ἐδήλωσεν, ὅτι πράγματι εἶχε τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Λοπέξ νὰ προδῇ εἰς ἐξέτασιν τῶν ἐντοσθίων του. ⁽⁴⁾ Λοπέξ ἐπανέθηκε τὸ κόκκινον πανί, ἔκαμε μίαν νέαν ταχῆσαν πρατήρησιν καὶ διέγνωσε μετ' ἀκριβείας ἀξιοθαυμάστου ἐν ἐλάττωμα, ἐκ τοῦ ὁποίου ὑποφέρει ὁ διευθυντὴς μας εἰς τὸν λαϊμόν, καθορίσας εἰς τὴν ἐντέλειαν τὰ νοσοῦντα ὄργανα.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰσήραχτο εἰς τὸ γραφεῖον μία ὑπάλληλος τῆς οἰκίας.

ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ Μ. ΣΠΗΛΑΙΟΥ

[Φωτογραφία Ν. Χαϊδοπούλου]

Ὁ Ασπέξ τὴν ἐξήτασε διὰ μέσου τοῦ ἐρυθροῦ πανίου καὶ τῇ εἶπεν ὅτι εἶχε μίαν οὐλὴν εἰς τὴν κοιλίαν. Ἦτο ἀληθές. Ἡ ὑπάλληλος ἐδήλωσεν ὅτι εἶχεν ἐγγειρισθῆ εἰς τὸ ἀπευθυσμένον ἔντερον καὶ ὅτι φυσικὰ εἶχεν ἀλόγη τὰ σημεῖα τῆς ἐγγειρίσεως ἐκείνης.

Ἐπηκολούθησε τότε εἰς τὸ γραφεῖον μίαν συγκέντρωσιν περιέργων. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ἠθέλησαν νὰ ὑπεδελθούσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ μάγου ἐκείνου, οὗτος δὲ καθώρισεν τὰ σημεῖα τὰ ὅποια ἕλαστος ἔφερεν ἐπὶ τοῦ σώματός του καὶ διέγνωσε τὰς ἀσθενείας των καὶ τὰ ἐλαττώματα ἐξ ὧν ὑπέφερον. Καὶ δὲν ὑπέφησε κανεὶς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος, ὃ ὅποτος νὰ μὴ ἠδύνατο νὰ πιστοποιήσῃ καὶ θαυμάσῃ οὕτω τὰ θαύματα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ὃ ὅποτος ἀπεκλήθη: «Ἀκτῖνες Ραϊντγκεν ὀμιλοῦσιν».

Ὁ Θωμάς Ασπέξ εἶνε Ἴσπανικῆς ἐθνικότητος. Εἶνε ἡλικίας 36 ἐτῶν καὶ εὐρίσκειται εἰς τὴν Χιλήν ἀπὸ τριετίας καὶ πλέον. Ἐγεννήθη εἰς τὸ Βλαδελίδο καὶ ἔσχισε τὴν μητέρα του πρό τινας χρόνους. Ὁ πατὴρ του Μαρτίνος Ασπέξ καὶ οἱ ἀδελφοὶ του Παῦλος καὶ Φουστίνος, κατέχουν τὴν αὐτὴν ὀπτικήν ιδιότητα.

Βλέπουν καὶ αὐτοὶ διὰ μέσου τῶν ἀντικειμένων καὶ ἔχουν μίαν ὄρασιν ἀκρίτων Ραϊντγεν.

Ὁ Λοπέξ εἰργάσθη ὡς μηχανοδηγὸς εἰς τὸν σιδηρόδρομον τοῦ Λὰς Σαλινας. Ἀπὸ τινος ὁμοῦ χρόνου ἀρῆκε τὴν ἐργασίαν ταύτην, διότι ὁ δὲν Σαλδατὴρ Ἀύτσιμμένα — ὅστις τὸν συνώδευεν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν γραφείων μας — συνῆψε μετ' αὐτοῦ συμφωνίαν δεκαετῆ, ὅπως ἐρχομένη τὴν ὀπτικήν του δύναμιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἰατρῶν καὶ νοσοκομείων.

— Δὲν ἤμπορεῖτε, τῷ εἶπομεν, νὰ ἐξασκήσητε τὴν ἰατρικὴν. Ὁ τύπος ὃς εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σῶς πολυετήσῃ.

— Καθόλου! ἀνεφώνησαν ἀμέσως ὁ Λοπέξ καὶ ὁ Ἀύτσιμμένα. Ἡμεῖς ὃς περιορισθῶμεν νὰ ἐξετάζωμεν ἀνθρώπινα σώματα, σημειοῦντες τὰ ἐλαττώματα τὰ ὅποια ὃς διακρίνωμεν εἰς τὸν ὄργανισμὸν καὶ ὃς καθορίζωμεν τὴν θέσιν αὐτῶν. Ἡμεῖς δὲν ὃς προσδιορίζωμεν ποτὲ τὰ φάρμακα, διότι δι' αὐτὰ ἀρμόδιοι εἶνε οἱ ἰατροί, εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ὁποίων ἔχωμεν τὴν τιμὴν νὰ τεθῶμεν ὅπως δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν ἐνὸς ἐπιστήμονος ἐν πρακτικῆν ἢ ἐν ἐργαστήριον ἀνατομικῆς ἀναλύσεως, ἀποκλειστικῶς δὲ αὐτῆ εἶνε ἡ ἀποστολὴ τοῦ Λοπέξ.

Πρὶν ἀπέλθῃ τῶν γραφείων μας ὁ Λοπέξ, μὲς ἀρηγήθη, ὅτι ἐσχάτως ὑπεβλήθη εἰς τὸ Λὰς — Σαλινας, εἰς μίαν δοκιμασίαν ἢ ὁποία πολὺ ἐθαυμάσθη καὶ ἢ ὁποία ἄλλως τε δι' αὐτὸν ἦτο ἀπλουσιτάτη. Τῷ παρευσίασαν μίαν σκύλλαν ἔχουον. Ἀποῦ τὴν ἐξήγησε ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς λεπτά, ἀπερῆθη ὅτι ἔφερε πέντε σκύλλακας, τρεῖς ἄρρενας καὶ δύο θήλειαι. Περιέγραψε τὰ χρώματα καὶ τὰς κηλίδας ἐκάστου. Πᾶν ὅ,τι εἶπε ἐπηλήθευσε. Πραγματι μετὰ τινὰς ἡμέρας ἡ σκύλλα ἐγέννησε πέντε σκύλλακια, ὅλα σύμφωνα πρὸς τὴν περιγραφὴν τοῦ Λοπέξ.

— Βλέπετε ἐκ τούτου, κρητήρησεν ὁ Λοπέξ, ποίας μεγάλας ὑπηρεσίας ὃς ἠδυνάμην νὰ προσφέρω εἰς τοὺς γυναικολόγους, περιγράφων λεπτομερῶς τὰς λεπτοτέρας θέσεις εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἰσχυρὰς οἱ ἰατροὶ ὃς θελήσουσιν νὰ ἐξετάσουσιν.

Παρετήρησαμεν, ὅτι καὶ ἡ δικαιοσύνη ὃς ἠδύνατο ἐπίσης νὰ ἐξυφαινεθῆ διὰ τοῦ Λοπέξ πολλὰ πράγματα, ἰδίως τραύματα ἢ μυστηριώδεις θανάτους.

Ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ὁ Λοπέξ εἰς μίαν δημοσίαν αἴθουσαν ὃς ἐπιδείξῃ, τὸς ἰδιότητάς του. Ὁ ἀρχιστὴν δὲ κατόπιν νὰ ἐργαζέται εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις διὰ τὰς ὁποίας ὃς τῷ ζητῆται ἡ συνδρομὴ του.

Δηλαδῆ, εὐρισκόμεθα ἐνώπιον ἐνὸς φαινομένου πολὺ περιέργου, τοῦ ὁποίου τὴν μελέτην συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐραστὰς τῆς ἐπιστήμης, ἀποῦ ἐξυφαινεθῶμεν, ὅτι δὲν πρόκειται οὔτε περὶ ἀπαιτιῶν τινος οὔτε περὶ γελοίου. Οὔτε ὃς κπερίχομεν τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, ὅπως ἐξηγητήσωμεν μυστικισμὸν τινά. Ἐπιναλαμβάνομεν, ὅτι τὸ φαινόμενον εἶνε ἄξιον μελέτης.

Πάτραι, Δ)βριος 1917.

(Μετάρθρωσις II.)